

Зиннур Мөхәммәтдинов. Туган яктан илһам алып

"Туган яктан илһам алып" әдәби сәхифәсен укып баручыларга бүген тагын бер талантлы якташыбыз ижатын тәкъдим итәбез, ул - һәвәскәр композитор Зиннур Мөхәммәтдинов.

Зәйтүн гөлчәчәге кебек...

Республикабызның Менделеев районы халкы үзешчән композитор Зиннур Мөхәммәтдиновны бик яхшы белә, шул төбәктә яшәүчеләр арасында ул киң танылган, популяр композитор. Бу төбәк халкы аның матур-матур жырларын яратып жырлай, аның концертларын, ижат кичәләрен оештыра, аны үзенң композиторы санап хөрмәтли. Ә менә Зиннур Мөхәммәтдиновның бер жыры – иң матур жыры “Вәгъдә”не бөтен татар халкы белә, ярата. “Вәгъдә” жыры 50 нче елларның ахырларында, 60-70 нче елларда татарлар яшәгән һәр жирдә бик популяр иде. Ул жырны беренче башлап үзенң концертларында танылган жырчыбыз, Татарстанның атказанган артисты Сөләйман Йосыпов жырлады, аңардан башка жырчылар күтәрәп алдылар, профессиональ жырчылар, һәвәскәр башкаручылар ул жырны озак еллар репертуарларыннан төшермәделәр. Халык кайда жырлап күңел ача, сабан туендамы, мәжлестәме, бәйрәмнәрдәме, туйлардамы – һәркайда бу жыр яңгырап, күңелләргә назлай иде. Яшьлегә сугыштан соңга туры килгән безнең буын кешеләренң моңлы бер юлдашы булып, бу “Вәгъдә” жыры безнең колактарда һаман матур бер аһәң булып чыңлап тора.

Зәйтүн гөлчәчәге кебек,

Яшьтән сөйгән үз ярыңны

Нигә инде ялгыз итәргә?.. – дигән беренче карашка гади генә кебек, әмма ләкин тирән мәгънәле шигъри сүزلәргә белән ул жыр яраткан һәр татарның йөрәк кылларын тибрәтте.

Бу жыр озак еллар халык көе дип саналып йөртелде. Болай йөртелүенң бик хикмәтле, фажигале тарихы бар.

Мөхәммәтдинов шул Менделеев районының Псәй авылында 1926 елда туа. Кечкенәдән жырға, моңга, сәнгатькә гашыйк булып, гармун уйнап, жырлап жиеп үсә. Авыл тормышының авырлыктарыннан зарланмыйча, шат күңелле булып, жаны-тәне белән авылның культура эшләренә биреләп үсеп, сәлектәй егет булгач, фашистларга каршы сугышка китәргә мәжбүр була. Бәхетенә каршы, сугыштан исән-сау кайта. Кайту белән үз авылларында клуб мәдире булып эшли. Авыл яшьләргә белән күп кенә спектакльләр, концертлар куялар. Егетнең күңеле шундый күтәренке була, канатланып, дәртеләнеп ул 1949 елны Казан театр училищесына укырга керә, артист булырга хыяллана. Көтмәгәндә аның матур хыялларын чәлпәрәмә китереп, язмышы өстендә кара болыт куера, советка каршы пропаганда алып баручы дигән яла ягып,

Зиннур Мөхәммәтдиновны Сталин лагерьларына - Магаданга, Колымага сөрәләр. Яшьлегенә иң матур еллары – алты елы сөргендә газапланың үтә. Күп газәпләр кичереп үткәргән бу фәжигәле елларда халык арасында яратып җырланган “Вәгъдә”не Мөхәммәтдинов үз авылларында спектакльләр куеп йөргән чакларында язган була. Башта бу көй М.Әмирнең “Тормыш җыры” спектаклендә яңгырый. Чөнки Псәй һәвәскәрләре “Тормыш җыры”н сәхнәгә куйган чакта, бу драма өчен Ж.Фәйзи язган көйне ишетмәгән булалар. Аннары Мөхәммәтдиновның бу көе Псәй яшьләренә башка спектакльләрендә яңгырый. Шулай итеп көй авылдан-авылга күчә, тарала, популярлаша, татар яшәгән барлык төбәкләргә үтеп керә.

“Вәгъдә” шулай дөнья гизә, ә авторы, җырның композиторы Себер тайгаларында газәп чигә. Җыр канатлы шул ул, бер күтәрелеп очып киткәч, җырның язмышы бәхетле.

Зиннур Мөхәммәтдинов та бәхеттән мәхрүм түгел икән, туган авылына исән-сау кайтып, үз җырының дөнья гизәп, матур яңгырап, халкыбызга хезмәт итүен ишетеп, шатлана, куана. Тик үзенә автор буларак билгесез калуына гына борчыла. Тәвәккәлләп үзенә бу җыры турында композитор Жәүдәт ага Фәйзигә хат яза. Жәүдәт ага Фәйзи, халык көйләрен җыеп, эшкәртеп, аларның тарихын язып, китаплар чыгарган композитор, бу хатка бик зур игътибар бирә, һәм, Зиннур Мөхәммәтдиновның “Вәгъдә” җыры авторы булуын раслап, “Халык жәүһәрләре” дигән китабында язып чыга. “Зиннур Мөхәммәтдинов кебек халык талантлары күп бездә”, - дип тәмамлый үзенә язмасын Жәүдәт ага.

Сөргеннән кайтып, реабилитацияләнгәч, Зиннур Мөхәммәтдинов үз авылларында башта тракторчы, аннары озак еллар клуб мәдире, киномеханик булып эшли. Читтән торып Алабуга культура-агарту училищесын тәмамлай. Әлбәттә, көйләр язуын дәвам иттерә. Үзлегеннән нота грамотасын үзләштереп, күп кенә көйләр яза. Хәзер аның берничә дистә җыры бар. Минем дә берничә шигыремә ул музыка язган иде. “Авылым чишмәләре” дигән җырыбыз Татарстанның халык артисткасы Зөһрә Сәхәбиева башкаруында телевидение аша яңгырады. Радиода аның магнитофон тасмасына язылган язмасы да бар. Әмма бу җырны бик сирәк яңгыраталар. Кызганычка каршы, гомумән, Зиннур Мөхәммәтдиновның җырлары әле җырчыларыбыз тарафыннан ныклап өйрәнелми, аларга әле җырчыларыбыз тиешенчә игътибар итми. Мәнә бу китап дөньяга чыккач, җырчыларыбыз Зиннур Мөхәммәтдиновның җырларына игътибар итсеннәр иде. Халкыбыз талантлары чыгарган көйләр арасында зәйтүн гөлчәчеге кебек матур җырлар югалып калмасыннар иде.

Гөлшат Зәйнәшева

Жырлары булсын юлдаш

Кечкенәдән жыр-моңга гашыйк егет үзлегеннән гармунда уйнарга өйрәнә. Авыл клубларында концерт һәм музыкаль спектакльләр вакытында һәвәскәр артистның үзе уйнап жырлавы беркемне дә битараф калдырмый. 1943 елның көзендә Псәй авылыннан алты егет, биштәрләрен асып, хәрби хезмәткә китәләр. Авылдашлары аларны басу капкасына кадәр озата бара. “Өгержегә барышлый, Тойгуҗа авылында тукталып, бәлки, соңгысы булыр. дип кичке уенда күңел булганчы жырладык, биедек һәм сәфәребезне дәвам иттек”, – дип искә ала карт солдат ул чорны.

Аннан Суслонгерда күргән михнәтләре турында тәэсирләнеп хатирәләрен яңарта ул. Корал склады, күперләр саклау йөкләнгән батальон сугышчылары артиллерия снарядлары төялгән авыр эржәләрне эшелонга җибәрергә тиеш булалар. Фашистлар белән күзгә-күз очрашмаса да, ул елларның авырлыклары, газаплары Зиннур ага тормышында тирән эз калдыра. “Сугыш беткән”, – дигән хәбәр таралып, күпләр туган якларына кайту шатлыгын кичергәндә, ул хәрби эсирләргә саклау беләш мәшгуль була.

Исән-имин кайтуына канатланып, дөртләнеп, клуб мөдире булып эшли башлый Зиннур Мөхәммәтдинов. Казан театр училищесына укырга керә, артист булырга хыяллана. Ләкин аңа матур уй-теләкләрен тормышка ашыру насыйп булмый. Көтмәгәндә Советка каршы пропаганда алып баручы дигән яла ягып, Сталин лагерьларына – Магаданга, Колымага сөрәләр. Шулай итеп, Зиннур аганың алты ел гомере сөргендә үтә.

Мәдәният хезмәткәре булып эшләгәндә пьесаларда жырларга көй иҗат итүче буларак та халык арасында таныла. “Вәгъдә” – шундыйларның берсе. Мирсәй Әмирнең “Тормыш жыры” спектаклен сәхнәгә куйганда бу драма өчен Ж.Фәйзи язган көйне песәйлеләр әле ишетмәгән була. Авылдашы Нур Шәриф сүзләренә язылган көй башка спектакльләрдә дә жырлана. Телдән-телгә күчеп, жыр популярлык ала, татарлар яшәгән төбәкләргә тарала һәм халык жыры буларак яратып башкарыла. Шактый озак шулай дәвам иткәннән соң, берничә дистә еллар үткәч, ул үзенең авторын таба.

Сөргеннән кайтып реабилитацияләнгәч Зиннур Мөхәммәтдинов башта тракторчы, аннан озак еллар буена клуб мөдире, киномеханик булып эшли. “Кинематография отличнигы” дигән мактаулы исем һәм күпсанлы Почет грамоталары белән лаеклы ялга чыга.

Клуб мөдире булып эшләгән чорда, концертларда аккомпаниатор, үзе уйнап жырлаучы, музыкаль пьесаларга көй язучы, төп рольләргә башкаручы булу өстенә, концертларны алып баручы конференсье да була ул. Якташ шагыйрьләребез Нур Шәриф, Илгиз Абдуллин, Дифкәт Сирай, Марсель

Гыймазетдинов, Егор Уткин, Камил Гыйльмуллин, Фәния Шакировалар шигырьләренә генә түгел, танылган шагыйрьләр сүзләренә ижат ителгән көйләре дә бихисап.

1954 елда өйләнешеп, Мәрьям апа белән озак еллар бергә гомер кичерәләр. Бүгенге көндә Зиннур ага ялгыз. Мәрхүмә карчыгын юксынып, моңаеп яши. Соңгы вакытта туганнары Нурания һәм Касыйм Ситдыйковлар тәрбиясендә ул.

Юбилеен билгеләп үткән көннәрдә туган авылы Песәй турында жыр ижат итү хыялы белән яши ветеран. Һәм киләчәктә үзенә эсәрләрен башкаручылар күбрәк булып, халык арасында моңа кадәр язган жырлары популярлык казансын иде дигән теләктә кала.

М.Григорьева . “Менделеев яңалыклары”, 2006 ел 10 март

Агыла да моң агыла

Без үскәндә, (1960 ел) “Вәгъдә” жыры иң популяр жырларның берсе иде. Авыл үзешчәннәре, профессиональ артистлар концертларында да “Вәгъдә” көе башкарылмый калмагандыр. Ә инде яшьләрнең аны тар урамнарны киң итеп жырлап узулары, һәр мәжлес “репертуары”нда төп урынны биләве хәтергә нык уелып калган. Без ул жырны Татарстан радиосы аша еш кына Сөләйман ага Йосыпов башкаруында тыңлый идек. Бу чорда чын-чыннан халык көенә әверелгән “Вәгъдә” жырын халык көе дип игълан ителәр иде. Әмма бу жырның язмышы, тууы башкачарак икән шул.

Менделеев каласына килгәч, З.Мөхәммәтдиновның “Вәгъдә” исемле жырлар жыентыгы кулыма килеп керде. Билгеле, инде, мин иң тәүләп авторның биографиясенә игътибар иттем. Халык жыры дип йөрткән “Вәгъдә”нең авторы бар һәм исән-имин Менделеев районының Песәй авылында яшәп ята икән ләсә! Билгеле инде, жыр-музыка сәнгатенә белгечлегем буенча һич тә мөнәсәбәтем булмаса да, әмма татар, башкорт жыры моңына мәкиббән киткән кеше буларак, форсат чыгу белән, Зиннур ага белән очрашырга-танышырга ашыктым.

...Мине Зиннур ага һәм Мәрьям апа бик жылы каршылады. Һәм тәэсиратларга бай әңгәмәбез таңгача дәвам итте.

...З.Мөхәммәтдинов 1926 елда 5 бала арасында 4 нче ул булып дөньяга килгән. Бу гаиләдә барысы да моң-көйгә хырыс була. Әтиләре Мөхәммәтдин ага өздәрәп гармунда уйнаса, әниләре Нурниса апа оста мөнәжәтче була.

Билгеле инде, өйдә жыр, гармун моңы өзелеп тормагач, аларның балалары да музыкага һәвәс булып чыга.

Зиннур жыр-моңга, сәнгать дөньясына аеруча гашыйк булып үсә. Спектакльләрендә дә, гармуннарында да уйный ул. Һәр спектакль, концерт, аның катнашыннан тыш узмый. Әмма аның сәнгать дөньясына үзен багышларга ният тотып йөргән хыяллары тиз генә тормышка ашмый шул әле...

Әле мык та төртеп чыгарга өлгөрмәгән 17 яшьлек Зиннур, 1943 елда, гармунын калдырып, яу кырына китә. Сугыш яланнарыннан исән-имин 1946 елда әйләнеп кайта ул. Кайту белән аны туган авылларында клуб мөдире итеп куялар. Егет һәр спектакльнең, концертның үзәгендә була.

...“Вәгъдә” жырының туу тарихы да кызыклы. Авыл үзешчәннәре белән Зиннур авыллардан-авылларга концерт-спектакльләр куеп йөриләр. Әнә шул чорда бу жыры туа да инде Зиннурның.

Иң тәүләп авыл үзешчәннәре бу жырыны Мирсәй Әмирнең “Тормыш жыры” спектаклендә файдаланалар. Шул рәвешле, бу жыр авыллардан-авылларга күчә-күчә бик популяр булып китә... Ниһаять, Зиннурның хыялы тормышка аша: 1949 елны ул Казан театр училищесына укырга керә. Әмма матур хыяллар көтмәгәндә челпәрәмә килә.

...Эш болайрак килеп чыга. Егетләр училищеда укып йөриләр. Әмма тормыш шартлары начар: ашарга ипи, кияргә киём, торырга урын юк. Егетләр, бу хәлләр белән килешә алмыйча, прокламацияләр тараталар. Әмма КГБ агентлары да үз эшләрен “яхшы белүчеләр” шул: тиз арада аларны кулга алалар.

23 яшьлек Зиннурны иң тәүдә “Черек күл”дә 2 ай яткыралар. Аннан инде Колыма тарафына этап белән алып китәләр. Яшьлегенең иң матур вакытлары Сталин лагерьларында үтә аның.

Зиннур ага үзен читлеккә ябылган кош кебек хис итсә дә, күңеленнән көйләр тудыра тора.

Зиннур Мөхәммәтдинов, 6 ел сөргендә “казна шулпасы” чөмереп, ниһаять. 1954 елда туган туфрагына аяк баса. Үзенең 1947 елда шагыйрь Нур Шәриф сүзләренә язылган “Вәгъдә” жыры әле дә халык арасында популяр булуын ишетеп бик сөенә ул. Мәгәр авторлары - халыкка билгесез. Озак кына газаплы уйланулардан соң, Зиннур бу хакта композитор Жәүдәт ага Фәйзигә хат яза. Жәүдәт ага хатны игътибарсыз калдырмый: “Вәгъдә” көенең авторы Зиннур Мөхәммәтдинов икәннен раслап “Халык жәүһәрләре” исемле китабында язып та чыга. Ниһаять, дөреслек тантана итә. “Вәгъдә” көенең авторы ачыклана.

Сөрген газәпләрен кичереп кайткач, Зиннур ага Чаллыда тракторчылар курсларын тәмамлый, тракторда эшли, концертлар белән авылларга йөрергә дә фәрсат таба. Ул 10 еллап гомерен Песәй авылы клубында эшләп үткәрә:

киномеханик та, клуб мөдире дә була ул. Читтән торып Алабуга мәдәният-агарту училищесын тәмамлай, көйләр язуын һич тә туктатмый, нотаны да үзлегеннән өйрәнә. Хәзер Зиннур ага Мөзәммәтдиновның 150 ләп җыры бар. Ул күп җырларын нигездә Зәки Нури, Гөлшат Зәйнәшева, Сәжидә Сөләйманова, Резеда Вәлиева, Нәжип Мадьяров кебек күренекле шагыйрләр һәм урындагы авторлар Марсель Гыймазетдинов, Илгиз Абдуллин сүзләренә яза.

Аның күп кенә җырлары радио-телевидение аша яңгырый. Әмма дәресең әйтик: күп бәндәләр “кешенеке –кештәктә” дип яшәгән заманда аның ижатына тиешле игътибар бирелми әле – аларны халыкка җиткерү хәстәрлеген күрүче юк дияргә була. Ә аның тәҗдими итәрлек, халык арасында популяр булып китәрлек җырлары да аз түгел бит.

Хәзерге көндә сигезенче дистәне куалаучы Зиннур ага һәм җәмәгәте Мәрҗам апа икесе генә олы бер йортта гомер көзләрен каршылайлар. Сүз арасында Зиннур ага кулына әле баянын, әле тальянын ала. Гармонь телләреннән яңа көйләр, яңа моңнар агыла. Алар арасында, һичшиксез, “Вәгъдә” кебек популяр, озын гомерле булырлыклары да бихисап. Зиннур аганың бу көйләренә дә бәхетле киләчәк телесе килә.

Р.Сәетгәрәева

Курсы - семинары зав. сельскими клубами опытно-показательных хозяйств. Декабрь 1961г. г. Казань.

ДАНЫ
МӘҢГЕЛЕК
1941-1945

ЗИННУР МӨХӘММӘТДИНОВ

Вәгъдә

ВӘГДӘ

Нур Шәриф шигъре

Andante $\text{♩} = 66$

Ғашыйк булған яшь егеткә дөньяда
Керсез күнел, саф мәхәббәт, көч кирәк.
Иркән хыянәтче булгач,
Үз вәгдәсен үз бозгач,
Ғазапланып әрни яшь йөрәк.

Ғашыйк булған яшь егеткә дөньяда
Керсез күнел, саф мәхәббәт, көч кирәк.
Иркән хыянәтче булгач,
Үз вәгдәсен үз бозгач,
Ғазапланып әрни яшь йөрәк.

Вәгдә биргәч, кирәк иде көтәргә,
Нигә инде хыянәт итәргә?
Зәйтүн гөлем дигән идем,
Гомерлеккә сөйгән идем —
Шат тормышта гомер итәргә.

Миндә кайгы, миндә хәсрәт, монланам.
Синең утларыңда янам мин һаман.
Яш йөрәгем, син ярыма,
Давылдан соң дингез тына,
Хәсрәтләрең бетәр бер заман.

Көзгә ачы салкын жыллар истеләр,
Болынарда чәчәкләр дә сулдылар.
Януларым, көюләрем,
Чын күнелдән сөюләрем —
Барысы да әрәм булдылар.

КӨЗГЕ РАПСОДИЯ

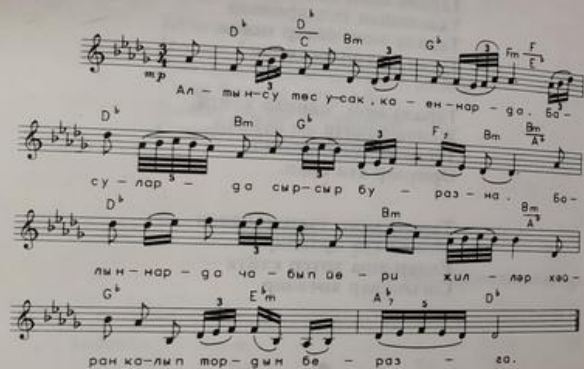
Adagio $\text{♩} = 66$ Рахмай Хисмәтулла шигъре

Сү - нә - үй - ләп - тә - сә - нә - рә - га
ур - лан - нәр - га е - зәл - гән.
Сү - нә - сү - нә - сә - нә - сә - нә - сә - нә
кәп - лә - рә - нә чү - зә - гән.
кәп - лә - рә - нә чү - зә - гән.

ТУГАН ЯК КӨЗЕ

Марсель Гыймазетдинов шигыре

Adagio $\text{♩} = 56$

Алтынсу төс усақ, каснарда.
Басуларда — сыр-сыр буразна.
Болыннарда чабып йөри жылләр
Хәйран калып тордым беразга.

Күзләремдәй мөлдәрәмә күлнең
Жилләр үбә жырчы камышын,
Күргөн сыман булам мин шуларда
Гомеремнең кайтмас агышын.

Кыр казлары кайтыр, өнө алар
Сабуллашып китеп баралар.
Милөшлөрөм кызыл тэлгөшлөрөн
Яулыксыман болган калалар.

Ә мин калыр идем яшел жәйдә
Кояш нурларына ябышып.
Көзләр белән тигләп буламыни —
Башкарак шул кеше язмышы.

Карлар явып китте,
Кышлар инде житте —
Кыр казлары очты күлләрдә,
Йөрмә янып-көеп,
Гөлләр сулды диеп,
Язлар яме янсын күздә.

Кышлар үтеп бар,
Кар сулары ага —
Жанга рәхәт бүген, күнелгә.
Гөлләр чәчәк ата,
Киткән кошлар кайта —
Яшеллеккә дөнья күмелгән.

Тургайларга тиң син,
Язлар белән кил син —
Сандугачтай сайра моңланып.
Моңнар дингезендә
Йөз өле бүген дә,
Жырлар белән күмеп дөньяны.

АРЫШЛАРЫМ

Дифгат Сирай шигыре

Allegro $\text{♩} = 120$

Шатлык килсә, йөрәм гүя очып мин!
Хәсрәт килсә, сыйым сезне кочып мин.
Сәбәбен дә беләсез тик сез гено:
Әңкәй тапкан мине зураг төбөндә.

Шатлык килсә, йөрәм гүя очып мин!
Хәсрәт килсә, сыйым сезне кочып мин.
Сәбәбен дә беләсез тик сез гено:
Әңкәй тапкан мине зураг төбөндә.

Мин гашыйктыр сезгә, ахры, шуңарга,
Союем дә туды монда кырларда.
Үтмәс ана беркемнен дә урагы;
Күңелемдә шуллай арыш урманы.

Шатлык килсә, йөрәм гүя очып мин.
Хәсрәт килсә, сыйым сезне кочып мин.
Сәбәбен дә беләсез тик сез гено:
Әңкәй тапкан мине зураг төбөндә.

Мухаметдинов Зиннур Мухаметдинович (1926)

- Дата рождения: 1926 г.
- Место рождения: Менделеевский р-н, с. Псеево
- Пол: мужчина
- Национальность: татарин
- Профессия / место работы: учащийся, театральное училище
- Место проживания: г. Казань.
- Партийность: чл. ВЛКСМ.
- Мера пресечения: арестован
- Дата ареста: 29 марта 1949 г.
- Обвинение: 58, п. 10 ч.1, 58, п. 11. ("изготовление, распространение а/с листовок")
- Осуждение: 30 апреля 1949 г.
- Осудивший орган: Верховным судом ТАССР
- Приговор: 10 лет ИТЛ, поражен. прав на 3 года, лишение медали "За победу над Германией", судебной коллегией Верховного суда РСФСР 27.8.54 срок наказания снижен до 5 лет лишения свободы, амнистирован, освобожден.
- Дата реабилитации: 21 мая 1975 г.

Источники данных: БД "Жертвы политического террора в СССР"; Книга памяти Республики Татарстан